

{ אז נדברו }

ראש השנה תשפ"ז | גליון מספר: 746 | לסדר: "וכל מאמינים עושה טוב"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

--

לתגובות בפקס:

077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון
בפקס:

מערכת אוצר הגלינות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

לתחזומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי:

"גדרים פלוס"

(קופה: עלון או נדבר)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מוכר להחזר מס)

למענה אנשי:

052-7683095

קטע משמירת הלשון שמומלץ לתלות על המקרר בימים אלו...

יש קטע בסוף ספר שמירת הלשון... ממש בסוף... (שהח"ח מלקט מפרשיות התורה בנושא של שמירת הלשון) זה קטע שלטעמי חובה לשנן אותו!!! ובפרט בימי התשובה... ואם בערב ר"ה מחפשים סגולות וישועות, אז תשמע לי... מי שיפרסם את הקטע הזה בח"ח... אני בטוח שיהיה לו איזה ישועה...

לא נכנס כעת לכל האריכות... אבל רק את הרקע מלמעלה: החפץ חיים מבאר שעיקר חטא המרגלים היה שהיו בכלל ישראל יהודים יראי שמים שמרוב יראת שמים והבנה בעומק החטא, הגיעו למסקנה שהקב"ה נורא כועס עלינו... ואם כעת התחושה היא שהכל טוב, כנראה שזה בסה"כ השקט שלפני הסערה... ולכן כעת, במצב הנוכחי מסוכן להיכנס לארץ ישראל כי מי יודע אם יש לנו את הזכות להינצל מהסכנות שיש שם...

ומתברר ש... ש... שהם קצת צדקו!!! הקב"ה באמת נורא נורא כעס!!! אבל דווקא לא על העבירות שלנו אלא על הניכור וחוסר ההבנה הבסיסית שחשבנו שמדובר בעוד איזה בוס עצבני שמעניין אותו רק שירות ונמאס לו שמגיעים מאוחר ולא עומדים בקצב העבודה... ויאלה... זהו... הוא מצא תירוץ לפטר את כולם... על זה!!! על זה הקב"ה באמת כעס... ואם משה מתחנן 'סלח נא לעוון העם הזה', וה' עונה לו: 'ויאמר ה' סלחתי כדברך!!!' הסליחה המדוברת היא לא על חטאים עוונות ופשעים... אלא אני סולח על הניתוק וחוסר התקשורת... מתי תבינו כבר שאני לא בוס שכל היום עסוק בלפטר... מתי תבינו אני בסה"כ משתוקק לבנות איתכם מערכת יחסים של נישואין, שמורכבת בדינמיקה שלימה של חיים... יש רגעים נפלאים... וזה לא סתירה שיש גם כל מיני ניגודים קבועים שמדי פעם נופלים שם... והכל בסדר... זה חלק מהחיים... מתפייסים... משתדלים לנסות להתקרב ולהבין אחד את השני... העיקר לא להתמרד לגמרי... וחוף מזה ממשיכים הלאה... זהו!! זה פחות או יותר הנושא שעליו מדבר הח"ח, וכאן אני רוצה להעתיק כמה משפטים מתוך שמירת הלשון: (ח"ב, פ"ט פרשת שלח) והנה על שתי הטענות האלו השיבו יהושע וכלב בקצרה... ועל הטענה שאתם אומרים שהבטחת הקב"ה בנתינת הארץ היא דווקא אם נהיה צדיקים, היא טעות מעיקרה, הקב"ה אינו מודקדק על האדם לומר 'אושיעך רק באופן שתהיה צדיק' רק אומר לו: 'לא אושיעך אם תהיה מורד חס ושלום!! וכל זמן שאין אדם מורד בהקב"ה לעקור מצוותיו בכוונה יוכל לקוות לכל טוב... ועתה נבאר שמין יצה"ר של מרגלים נמצא גם אצלנו, דאם נבא לאיש הישראלי ונאמר לו: אתה מאמין שיש שכר גדול למקיימי התורה? ישיב לך: בוודאי אני מאמין... ואם תאמר לו: אם כן למה אתה מותרת מלימוד התורה וממילא גם בקיום המצוות?? יאמר לך, אמת, אבל מי יוכל לזכות לזה אם לא אנשים יחידים בעולם, כי לזה צריך להפקיר כל כוחות הגוף ולא יהיו חייו חשובים אצלו כלל ולהנהיגה כו צריך להיות איש קדוש ורק הוא זוכה לגן עדן, אבל לא אנשים פשוטים כמוני.

אכן באמת זוהי טעות מעיקרה!! לא חייבה תורה לבעל הבית שילמד כל היום וכל הלילה... אלא שיתעסק בעסק ויקבע עיתים לתורה, אלא שיהיה העסק באמונה ובלי תרמית, וכן לכל המצוות כאשר נתבונן היטב נמצא שלא החמירה התורה כלל על האדם!! ורק העיקר שלא להיות ח"ו מורד במלכו של עולם, דהיינו שלא לבטל בידיים מצוות עשה של תורה שלא לקיימן או לעבור בידיים על הלאוין שבתורה, אבל אם איננו מורד בוודאי יזכה למעלה באופן היותר נעלה' עד כאן לשונו של החפץ חיים!!!

עכשיו בינינו... כשמישהו הראה לי את הצטוט הזה... ברגע הראשון לא האמנתי שהח"ח כתב את זה... כי על פניו זה היה נראה לי יותר מידי 'מודרני' בשביל הח"ח... וכשהוא הראה לי את זה מבפנים הייתי בהלם!!! כי מבחינתי בשורות האלו החפץ חיים כאילו לקח טיפס ומחק את כל כתבי חפץ חיים... אתה מוזמן לעבור על ככככל כתבי הח"ח ותראה איך שהח"ח מייסר ותובעני ולא מרפה... הח"ח דורש מכל יהודי לנצל כל דקה פנויה לעסק התורה... והוא כל הזמן נוזף בנו שצריך להתאמץ כמה שיותר בחסד והלוואות, ובהחזקת תורה ואם זה כל הדקדוק הלכה של המשנה ברורה, ועל כולנה לשון הרע שהח"ח שם מכה בשבט מוסר ומפליג בעוון החמור. ופתאום בבת אחת!!!! החפץ חיים בא בשורות בודדות אלו ושובר שמאלה!!! ר' ייד: תרגע... הכל בסדר... הקב"ה לא מאיים עליך שתהיה צדיק בכל מחיר!! אלא הוא בסה"כ מזהיר אותך שלא תהיה מורד... נו... איך זה מסתדר עם כל החפץ חיים שאנחנו מכירים?? נו... איך??

אז התשובה היא: שמתברר שבסוף בסוף יש תמיד את התמונת רקע הכללית שהיא נותנת את הטון העיקרי!! לא כ"כ משנה מה הח"ח יגיד... הכל מתחיל ממנו... מאיזה נקודת תפיסה הגעתי. אם אני ניגש לספרי מוסר מתוך נקודת הנחה שהבוס הגיע לביקורת פתע ובמגמה של קיצוצים נרחבים במשכורות וגל פיסורים... אם זו נקודת ההנחה אני תמיד אפרש הכל בנימה של אימים. ולכן כשקראתי ח"ח, לא משנה מה נכתב שם, אבל הרושם שקבלתי מהדברים שלו היה מאיים!!! ואילו ברגע שנקודת ההנחה השתנתה שה' משתוקק לבנות מערכת יחסים של קשר... והוא בהחלט כועס... אבל על מה? על זה שאני לא מוכן להיות איתו במקום הזה... כאן בבת אחת כל הצליל משתנה, (זה פשוט מדהים!!! כשכתבתי מאמר על לשון הרע, היו תגובות מאוד מפתיעות, היו שהביאו לו רשימת ציטוטים מהח"ח שמשמע שמי שנכשל בלשה"ר אין לו עוה"ב אפילו לא בצחוק... והיו שהביאו לי ציטוטים לא פחות מפורשים מאותו ח"ח שזה מסוים בהרבה הסתייגויות והמדהים הוא ששניהם גילו בקיאות בשמירת הלשון, ותכל'ס, כל אחד ראה פה משהו אחר לגמרי... אחד ראה 'אני מאשים' והשני ראה דחף חזק לעודד אותנו לרדת מהריגוש המפוקפק של לשה"ר שלא 'משמח' את ה' במיוחד... (המשך בעמוד 2 בגיליון זה).

קטע משמירת הלשון שמומלץ לתלות על המקרר בימים אלו...

(המשך מעמוד 1) כן... גם משה רבינו הטיל מרה בעם ישראל בברכות וקללות... אבל בשורה התחתונה היה רקע מאוד מאוד ברור: מה שיהיה ומה שלא יהיה!!! אתם ניצבים היום כולכם... לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שטים, הוריקן פניהם, ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם, אתם נצבים היום, הרבה הכעסותם למקום ולא עשה אתכם כליו, והרי אתם קיימין לפניו, ניצבים היום - כיום זה שהוא קיים והוא מאפיל ומאיר, כך האיר לכם ועתיד להאיר לכם' בכל הברכות והקללות אנחנו בסה"כ חותרים לשיפור יעילות!!! כי בסוף אנחנו נהיה ביחד עם ה'!!! וכל עוד אתה עם ה' ביחד ובשיתוף פעולה... אנחנו נסתדר... החפץ חיים הירשה לעצמו לתבוע עם כל העוצמה רק בגלל שהוא היה משוכנע שיש פה כביש פנוי. יש פה יהודי שמבין את האירוע... יודע שה' רוצה אותו, וקדימה... בא נתייעל... נהיה טובים יותר... אבל מכאן ועד להגיע למסקנה שה' נורא כועס עלי ואין לי לאן לחתור. הרי לחפץ חיים ברור שזה בדיוק החטא של המרגלים!!!

ובנינו... עם היד על הלב... זה החטא של עובדי ה' בדורנו! ותרגנו באהליכם!! אנחנו בטוחים שה' כועס עלינו כמו משגיח כשרות... ו... והאבסורד הוא שבסוף אנחנו גם צודקים... כי זה באמת מכעים מאוד!!! כשהקב"ה פוגש בן עליה בעש"ת שהמצב שלו בקרשים... והוא מרגיש שאוהו אה... לך תדע מה בורא עולם מבשל לי לשנה הקרובה... וכפיו התוצאה הישירה היא שהמעידות הרוחניות הכי משמעותיות שזכורות לי בתור בחור בן עליה זה בימים האלו!!! תמיד זה היה סביב הלחץ מימים קדושים... כי הרי לא הצלחתי מספיק להתרגש בתפילה... וכמה שהתאמצתי ללמוד בהתמדה זה הרי היה פחות ממה מהמצופה בימים גדולים כאלו... (כן)... אני כבר החלטתי שבביל הרבש"ע מה הסטנדרטים שהוא מצפה ממני, וכשלא עמדתי בהם הרגשתי עניין הפנים... הרגשתי שאני לא מבין איתי שום בשורה מיוחדת לרבש"ע כדי לשכנע אותו לתת לי נכחי שלישי... וצריך להיות מפקר לא לצפות מראש את הצלילה במיטה דוך... וחוסר תפקוד משועשע שמאפיין דווקא את הימים הכי קדושים ואת עשרת ימי תשובה...

וכאן זה באמת מכעים את הרבש"ע. למה אתה גונב לי את המיקרופון? מי ביקש ממך לדחוף לי לשולחן תיקים שלא תפרתי?? למה אתה חושב שאני מצפה ממך לביצועים מרהיבי עין?? מה... שכרתי אותך בתור פעלולן?? אני רוצה אותך או בתור בן!!!! או בתור בן זוג!! שתהיה איתי בסה"כ... ולכן אני חושב שהחפץ חיים הזה הוא חובה!!! זה לא משפטים של אז נדברו... זה חפץ חיים!! שלא חשוד אצלנו על חוסר רצינות ומודרניות...

אנא... תפיץ את זה... מצווה גדולה וחובה קדושה...

האמת היא שלמדתי לתומי רמב"ם הלכות תשובה ולפתע הפתעה!!! הרמב"ם אומר מילים מאוד מאוד פשוטות: **ישתדל אדם לעשות תשובה ולנער כפיו מוחטאיו כדי שימות והוא בעל תשובה ויוכה לחיי העולם הבא!!!** שמת לב מה כתוב כאן???

יש לנו יעד!!!! היעד הוא שעד המוות תשתדל להיות בעל תשובה גמור!!! כלומר: יש דעד ליון... תשתדל עד המוות לסגור את כל הפניות... במילים אחרות: מצאתי את הגנב... מצאתי מי מהלך עלינו אימים... כי לנו תקוע בראש שיום כיפור הקרוב זה דעד ליון!!! עד אז אני מוכרח לסיים עם כל המידות רעות שלי ועם כל ההתפרצויות שלי...

אז זהו שלא!!! הדעד ליון זה המוות!!! עד אז תשתדל לעשות פניש... רק מה?? כמו שחברת סולל בונה שהתחייבו לסיים את הכביש עד שנת 2030... אז בכל רבעון מתכנסת ישיבת צוות והבוס רוצה לבדוק רצינות... ועד כמה אנחנו מתואמים בקצב העבודה כדי לעמוד ביעדים... אז ככה בכל עש"ת אנחנו עורכים ביקורת ביניים עד כמה זה מתקדם ועקבי מול הדעד ליון... (אלא שהרמב"ם רק מוסיף הערה אחת 'קטנה' שהיות וכן אדם לא באמת יודע מתי הוא ימות, ולכן 'מטעמי בטיחות' מומלץ 'פחות' לחלום.)

זאת אומרת: המפת ותמונת הרקע היא כזו: אנחנו כעת בפגישות שידוכים עם ה'!! אנחנו פה בתהליך של בדיקה והתאמה ונושאי שיחה משותפים... ו... ויתכן שזה אורך זמן... כן... תשאל את הליטאים... הם יודעים מה זה לסחוב את השידוכים... (אגב: החסידים אותו דבר... רק אצלם זה בבירורים ובהתלבטויות מאחורי הקלעים, תכלס, אותו רעיון) ומותר שלאורך התהליך יהיו תנודות פה ושם, העיקר שזה יתקדם כי עד יום המיתה צריך להספיק להגיע לפגישת סגירה... כי ברגע שיהיה יוצא את העיניים המשמעות היא שזהו!!! מכאן ואילך זו הילולא!!! הילולא זו חתונה... זהו!!! ביום הפטירה השידוך מוצא לטוב ולמוטב... וכל שנה בר"ה זה כמו אחרי פגישה... שני הצדדים אמורים לעדכן אחד את השני איפה זה אוחז... האם אנחנו ב: קח עט ותסמן בעיגול: א. נסיגה. ב. התקדמות. ג. צריך לברר. ד. פסק זמן. ה. תשובה שלילית! ו. אנחנו באמצע משהו... ז. עסוקים כעת. ח. לא מקוון!!!

כן... אם תשאל שאלה במבחן: מה המאורע הראשון שהתרחש בר"ה?? הקב"ה ביום זה הציע שידוך לאדם הראשון והוא קיבל תשובה שלילית... לא מעוניין!!! הלאה... מה המאורע השני שהתרחש בר"ה (או ביו"כ)?? הקב"ה סגר שידוך עם אברהם אבינו... ומצאת את לבבו נאמן לפניך... הלאה... מה המאורע השלישי שהתרחש בר"ה?? כלתה עבודה מאבותינו במצרים!!! ו... ואז מה קרה??? שמונים אחוז סרבו באדיבות ונתנו לה' תשובה שלילית... הם הודיעו שאין בכוונתם להמיר את עבדי פרעה בעבדי ה'... ואילו עשרים אחוז הנהנו בחצי ראש ואמרו: ש... ש... שבסדר... אנחנו מוכנים להתקדם לפגישה הבאה... אולי בעוד חצי שנה נהיה בשלים לסגור... (כן... עשרת המכות היו למעשה עשר פגישות... בר"ה זה היה בערך הפגישה החמישית, ובר"ה הקב"ה כנראה רצה לשמוע כיוון כללי... לא פנינו מועדות... אבל האמת היא שאם קראתי לזה מאורע שלישי, אז דילגתי על כמה מאורעות שהיו לפני כן... אם זה התשובה החיובית והמפתיעה שה' נתן ליוסף בר"ה... כן... אצל יוסף מדובר היה בפגישות שידוכים אינטנסיביות אבל הקב"ה אף פעם לא נתן תשובה!! זה היה חד צדדי!! יוסף כל היום נפגש עם ה'... כל היום הביע נכונות להיות אשת איש של ה' ולא של אף אחד אחר... ואפס פיידבק!! עד שהגיע אותו ר"ה שאדם הראשון נתן תשובה שלילית מוחצת... וכעת נסגר מעגל שהקב"ה בר"ה נתן ליוסף תשובה... ולא סתם אלא תשובה חיובית מוחצת!!! מבית האסורים יצא למלך!!! וגם שרה רחל ורחל... כל אחד והפגישת שידוכים שלו עם ה') זה הרעיון של כל ראש השנה נוכחי!!! היעד הוא לסגור שידוך עם ה'!!! וכל ר"ה זו תחנה של... של או התקדמות או נסיגה... ויש לציין שאנחנו מתקדמים יפה... וצועדים לקראת סגירה... רק מה? בגרף הכללי תמיד נרשמים כל מיני עליות וירידות... וזה טבעי!!! אבל העיקר שבסופו של דבר בעקומה הכללית נרשמת התקדמות... שלכה"פ עד מאה ועשרים תמצא את עצמך ניצב במקום של נכונות שלימה לסגור עם ה'... אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו... כי אז שערי החדר יחוד נסגרים...

לקראת היום הקדוש ראש השנה והמלכת ה' הקרב ובא, ניתן לרכוש את החוברת המבוקשת:

אמנם נכון שר"ה יום הדין לכל באי עולם... אבל זה בדיוק כמו שבפסח נידונים על התבואה ובעצרת על האילן... אבל עדיין אף אחד לא חושב שמהותו של פסח זה דין על התבואה וגם אף אחד לא זוכר שחג השבועות הוא דין על האילן, אם ככה, מהו באמת מהותו של ר"ה מעבר ליום הדין שבזה?? האם יש לך קצה חוט??

קצר ולעניין אחת ולתמיד: מה זה המלכת ה'?? בלי לשבור את השיניים ולהמחיש לי גינוני מלכות מופשטים ללא הצלחה... תכלס... מה זה אומר לי להמליך את ה' מעבר לכרוז 'יחי המלך'?

האם יש קשר בין הדרכת חתנים לעבודת הכנה לראש השנה??

מה עניינה של הקבלה הקטנה?? התשובה היא: קניין משיכה!!!

קנין משיכה זו פעולה קטנה, אבל היא מבטאת הוראת בעלות, ומה קורה עם מי שעשה רק משיכה ותו לא, וטוען שהוא קנה...

אם תשובה תפילה צדקה מעבירים וכו'... אז למה לא ידוע לי סטטיסטיקה שאלו שעושים תשובה החיים שלהם בהכרח יותר קלים??

מידי שנה כשמגיע ר"ה אני נכנס למערבולת רגשות, לחצים, אני מתאבן לגמרי, ואז הלב כבר לא לגמרי לא ברשותי, ואז אני בלחץ ובצדק, כי אני גם לא מצליח להתרכז בתפילה... מה עושים??

אני בלחץ... מה יקרה אם בדיוק ברגע ובשניה שה' דן אותי בר"ה... בדיוק אז נזכרתי באיזושהי בדיחה וצחקתי... ה' ירחם איזו שנה הולכת להיות לי כשככה הייתי נראה ברגע הדין... איך מצליחים לשריין את רגע האפס הזה?? והתשובה היא: אין כזה רגע!!! פרטים נוספים בחוברת...

בפורים אמרו לי ש-פורים כפורים, האם זה נכון רק בשביל האוירה של פורים, או שזה תקף ועדכני גם באזור חיוג ימים הנוראים?? ואם כן, מה הקשר הנמרץ בין ימים הנוראים לפורים?

שנינו דתיים!! שנינו שהאידיים של הבורא!! אני ולהבדיל הערבי מבית חנון, שנינו קמים מוקדם לתפילה, אני לסליחות והוא למואזין, ואילו אני רץ לגן עדן והוא רץ לגהנום... תסביר לי בשם ההגיונות!!! לא בשם האמת!!! אלא בשם ההגיונות... במה אני יותר טוב ממנו...? שאלת המיליון, תשובתה קשורה לראש השנה...

אני אפולסיבי, קשה לי עם התפילה הארוכה, האמח היא שכל השנה זה קשה לי, אבל בראש השנה בכלל... אני לא עומד באריכות הזו... מה עושים??

אלו חלק מהנושאים המוזכרים בחוברת... מומלצת מאוד!!

מוקדי המכירה של החוברת בעמוד 5 בגיליון זה.

תודה על תשומת הלב --שנה זו...

כמנהג העיתונים מידי שנה לשחרר את כל האסונות שנגזרו בשנה האחרונה עם תמונות וצבע ודם וכל זה תחת הכיתוב מי יחיה ומי ימות מי בחניקה ומי בסקילה... **אז אני רוצה לשתף אותך בכמה דברים אישיים שנגזרו עלי בשנה האחרונה!!!**

אז בא נתחיל ככה: בעוד 8000 שנה... מי יתן ואזכה 'לראות בטוב ה' בארץ החיים', סו"ס כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב... ואני אשב שם יחד עם אבא שלי... וכבר 8000 שנים שאנחנו פה... יהיה לנו שם המון זמן לדבר ולהחליף נוסטלגיות... ותאר לעצמך שיום אחד נחליף נוסטלגיה על מה שנגזר באופן ספציפי בר"ה של שנת התשפ"ו... (-השנה שחלפה עלינו) נו... מה נגזר בשנה זו?? אז כמובן!!! מבחינתי מתבקש לומר שבשנה הזו נגזר שנפלה עטרת ראשי ואבא שלי נפטר מן העולם...

אבל לא... תתפלא לשמוע, אבל דווקא זה לא יהיה כ"כ מעניין...

כי זה שהוא נפטר בתאריך הזה, מסתמא זה כבר נגזר עוד לפני שהוא נולד!! רק מה? עדיין כואב לי הלב... הוא נפטר בגיל 71... ואולי היינו זוכים שיהיה איתנו פה עוד 20 שנה... נו באמת... 20 שנה?? מה זה בשבילנו 20 שנה?? להזכירך!!! אנחנו כבר 8000 שנה חיים באושר ועושר בעולם הבא... אז 20 שנה יותר או פחות... זה מזיז למישהו?? זה מדגדג למישהו?? זה שאבא שלי נפטר בשנה האחרונה, זה בהחלט אירוע דרמטי וטראומתי בשבילי **עכשיו!** אבל אם מדברים על סדר גודל ועל טווח של נצח נצחים... הרי לא זו הגזירה המשמעותית שנגזרה בשנה האחרונה... אז מה כן?? אתה יודע איזו גזירה משמעותית כן נגזרה עלי בשנה האחרונה? אז אני אספר לך בוידי אישי:

נגזר עלי בשנה האחרונה להפסיד **עשרות שעות בחיים** שכל שעה בודדת היא סדר גודל של 'יפה שעה אחת של תורה ומעשים טובים בעוה"ז' **מכל חיי העולם הבא!** והפסדתי לא שעה אחת כזו ולא שעותיי, אלא הרבה יותר... ואת כל השעות האלו הפסדתי... על מה? תן ניחוש על מה? על טראמפ (לכל הרוחות)!!!! אתה קולט את ההפסד??

אבל האמת היא שאפשר להבין אותי... כל בוקר אני מתעורר לתומי... ונשיא ארה"ב מתעורר יחד איתי ויוצא בהצהרה דרמטית!!! זהו! תוך עשר שעות שערי הגהינם נפתחים בהורמז... ואני בן אדם נורמלי מבין שאם נשיא ארה"ב אומר כנראה שזה רציני... ואת ההמשך אתה כבר יודע... כל יומיים והוא יוצא בהצהרה בומבסטית אחרת... ותשמע... בהתחלה נכנסתי לזה... נכנסתי לריגוש... סו"ס אני אוהב עקשען... וזה הצליח לספק לי מילוי וריגוש נקודתי... שאוה אוה... לך תדע מה הולך להיות פה מחר... (תבין: אם היה עובר עלי סתם ערב משועמם ואפור... בשלב מסוים לא הייתי מסוגל להישאר ככה שומם... הייתי מוכרח לעשות עם עצמי משהו ובסוף זה היה איכשהו מפעיל אותי לתורה ומעש"ט והיה יוצא משהו מהערב הזה, אבל ברגע שטראמפ החליט לפתוח את שערי הגיהינם... זה הצליח להסח את הריגוש שלי לשם... ושרפתי ימים שלימים שהתמלאתי בריגוש מרוקן...) וארך לי זמן!! ארך לי די הרבה זמן

לקלוט עם מי יש לי עסק... וב"ה בסוף הבנתי!!! אבל לבנתיים!!!! לבנתיים הוא הספיק לשרוף לי שעות יקרות של 'יפה שעה אחת של תורה ומעשים טובים מכל חיי העולם הבא', והשעות האלו שהלכו לפח... זה משהו שנגזר בר"ה האחרון!!! ולצערי הרב השעות היקרות האלו נכתבו בספרי מתים!!! (בטח ספרי מתים... מה יצא לי מזה אם לא מוות...)

כנראה שלא הייתי מספיק ראוי שיהיה לי מספיק שכל ויעילות ואסרטיביות לקרא מפנה ולהבין עניין יותר מהר... אבל רגע רגע!!!

תוך כדי דיבור אני מוכרח להדגיש ש... שבאותה מידה אני גם מרוצה מעצמי!! כי נכון ששרפתי עשרות שעות על טראמפ... אבל טוב מאוחר מכלום... בסוף הגיע רגע של התפכחות... ופתאום נפל לי האסימון וקלטתי שאני כל יום עושה 'יזכור' לטובת נשמתו של טראמפ... תבין: לטראמפ יש מחלה שהוא מוכרח שכל שעותיי יזכרו אותו... ואני הפראייר ששעיתי לו כל יום 'יזכור' על חשבונאי!! ובשנה שקלטתי את זה... חתכתי!!! ההלו טראמפ... יש גבול... מה עם ה'יזכור' שלי... וכבר עברו מאז כמה חודשים ומידי פעם אני פותח את העיתון... ומה אני מגלה לתדהמתי??

טראמפ בתגובה: נגיב בעוצמה שאיראן לא הכירה מעולם... ואני אומר לעצמי: רבש"ע: הוא עדיין תקוע עם אותם משפטים בדיוק כמו לפני ארבע חודשים... איזה נס שיצאתי מזה בזמן!!! איזה סיעתא דשמיא...

אז זהו!!! שגם זה נגזר בר"ה... כי... כי יש כאלו שנגזר עליהם שטראמפ עדיין מספק להם מנת ריגוש יומית כדי לקבור להם עוד יום של נצח שהתבזבז... על מה?? על סבב נוסף של שיחות... אז ב"ה, בר"ה האחרון נגזר שתהיה לי סייעתא דשמיא להבין עניין לכה"פ מחג השבועות שאז החלטתי לעשות גם אנוכי לביתי... ולפחות על זה אני מאושר!!!

(כן... כל ישיבוחר שמתיישב על 200 גרם פיצוחים בשביל לקרא את הטראמפ היומית... שידע לו שזה לא סתם פיצוחים... זה ברכות של אזכרה לעי"ה... מה שנקרא 'תעשה העץ, תעשה אדמה'... אז אצל אשכנזים זה יזכור ואצל הספרדים זה אזכרה והשכבה... והצד השווה שביניהם... שיש גבול כמה יזכור אני יכול להקצות לטובת נשמתו של טראמפ... מה עם הנשמה שלי) אז הנה לך דוגמית ממה שנגזר בר"ה האחרון... **ואת זה העיתון לא יודע לכתוב...** ממש לא!!! העיתון עסוק בפיצ'פקס שקרו השנה... מי אכל השנה צ'לונט ברוגע ומי הפריעו לו באמצע... העיתון לא יודע את ההמשך של 'ונתנה תוקף' שזה העיקר ולשם חותר ר' אמנון ממגנצא!!! זה ש-אדם כחציר יבש כציץ נובל, כצל עובר... אבל!!!! יש לצל העובר הזה שליטה וכח לפעול נב-ואתה הוא מלך קל רם ונשא... שאני הציץ נובל זה שממליך אותו... ובשעה אחת שלי אני יכול להגיע לנצח נצחים!! ובאותה מידה אני יכול לשרוף שעות ארוכות על קריזות יומיות של טראמפ... ועל המשכורת של חברי הנכנסת לקראת הבחירות הקרובות. האם מישהו מסוגל לגדול בשנה ולהבין שזה עיקר הדין בר"ה?

אז רגע רגע: אני מוכרח לעצור כאן ולהתנצל!!! אני מדבר כעת כמו בן אדם שיש לו שני הורים בשמים!! זה סוג של חוויה שלא כל אחד בגילי עובר אותה... אבל אני רק יכול לשתף שברגע שיש לך שני הורים בשמים, משהו שם מתאזן לך בפרופורציות של החיים... אתה פתאום קולט שההלו... זה רציני שאף אחד לא נשאר פה!! (זה לא המצאה של הראשית חכמה, אלא יש לזה גם חתימה של משרד הפנים...) וממילא פתאום נופל לך האסימון שכשמדברים על יום הדין כי הוא איום ונורא ומלאכים יחפזו ואוי אוי... מי יחיה ומי ימות... **פתאום אתה שואל את עצמך:** רגע... בא ננסה רגע להבין... מה בדיוק האיום והנורא פה?? מי יזכה להמשיך לחיות ולאכול עוד כמה חתיכות קוגל והערינג?? על זה כולם נרעשים?? **תרשה לי לשחק ראש קטן:** כשנגזר על אבא שלי שהוא יפטר בשנה שעברה... אולי תסביר לי מה נגזר עליו...? שהוא לא ימשיך לחיות...?

נו... ו...?? ננו... ומה קרה שהוא לא המשיך לחיות?? מה הוא הפסיד?? בא נשאל הפוך: לו יציור שהוא היה מצליח לדחות את המוות בעוד כמה שנים, מה הוא היה מרוויח?? אולי את האזרחות ותיק באגד?? אולי את החטיף החלבי 'רבע לשבע'?? אולי את המצגת המרגשת של...?

אז מי שהבין את השאלה שלי והזדהה איתה... **אז הנה התשובה!!** האיום ונורא שנגזר בר"ה לא ה'מי יחיה ומי ימות' מי בחניקה ומי בסקילה' ששם כולנו נוהגים להיתקע!!!! כי אליבא דאמת (כמובן למי שקיבל פרופורציות לחיים) האיום והנורא והמלאכים יחפזו זה ה'אדם כחרס הנשבר כענן פורח וכחלום יעוף', והכלום הזה מצליח לנענע את כסא הכבוד כי... כי עשה למען שמך וקדש את שמך **על מקדישי שמך!!!**

אבא שלי היה כחרס הנשבר וכענן פורח... אבל הוא הצליח לקחת אינספור רגעי ענן וחלום יעוף ולהמליך שם את ה'... הוא הפסיק לקרא עיתונים כי... כי אפשר לקחת אבק פורח ולהנציח אותו במשנית... ואילו אני המשכתי לקרא עיתון!!! הוא קיבל סייעתא דשמיא לקחת עוד שעה נוספת ולתרגם הווה לנצח לקדש את שמו יתב'... ואני הפסדתי את השעה הזו בטרמפיות... זה האיום והנורא שנגזר בר"ה!!

רוצה עוד מדגם קטן של גזירה שנגזרה עלי בשנה האחרונה???

סו"ס תפסתי חיזוק... היות ואני 'חיוב' על אבי הכ"מ אז אני צריך לגשת ש"ץ ולהגיע בזמן, ואני מתפלל מתחילה ועד סוף התפילה... אבל תתנתמז!!! תמיד יש מישהו אחד מהמתפללים שנושף לי בעורף... פעם זה מישהו שרוצה 'יותר מהר' ופעם אחרת זה אחד שרוצה 'יותר לאט', ואין לי טענות עליהם, אבל יש לי טענות על עצמי!! כי במבט לאחור אני מגלה שהם גנבו לי את רוב התפילות!!! אני מסכם חצי שנה של תפילה מול העמוד ואני מגלה שרובם התבזבזו לי על כמה פרצופים שבמקום להתפלל הייתי עסוק ב'לרצות' אותם, (לא משנה שבסוף התברר שסתם דמיינתי) נו... תגיד לי: זה לא גזירה?? נגזר עלי לבזבז נתחים נצחיים על שטויות. האם יש עיתון שחשב על כזו גזירה שנגזרה בר"ה?? שבעוד מיליון שנה... כשאני אזכה לרב טוב הצפון לצדיקים על כל קדיש ועל כל יהא שמיא רבה

ה- מי ימות הכי טראגי בדור שלנו זה המון המון אנשים בריאים בגופם!! לא נחטפו, לא נדרסו, לא נפלו מקומה עשירית, והם בסה"כ בזבזו את החיים שלהם על כלום!!! לא פחות, ולא יותר, לא בערך ולא כמעט... אין פה צבעים עזים ולא דם על הידיים... שום דבר!! בן אדם שבזבז את החיים שלו על ציוצים ברשת... זה ה- מי ימות!!! ולא סתם אלא הוא בעצמו מלאך המוות של החיים שלו...

ותחשוב שאחר כך אנחנו עוד מתחננים לבורא עולם שיתן לנו חיים??

מה הקשר... זה כבר ממזמן ממזמן לא תלוי ברבש"ע... הוא כבר נתן לך חיים!!! יש לך חיים!! כעת הרבש"ע מתחנן לפניך... הההלו... תשאיר לעצמך קצת חיים. אל תהיה מלאך המוות. תשאיר לעצמך משהו בחיים

תכל'ס... מתחילים כעת שנה חדשה... והשנה בדף היומי יש מהפך!!! וחשוב לדעת שמהו חדש קורה... כי השנה האחרונה בדף היומי זו הייתה שנה הכי קשוחה... היו לנו שלוש מסכתות הכי כבדות בש"ס, זבחים מנחות וחולין... זה היה לרציניים בלבד!!! ואכן העייפות הטבעית השתלטה... **אז זהו! שמכאן ואילך העסק מתחיל להיות עליז...**

תן ניחוש כמה סיומים הולך להיות לנו השנה?? זרוק מספר...

שמונה!!! שמונה סיומים... בכורות, ערכין, תמורה, כריתות, מעילה. תמיד מידות וקנינים, ו... ובכורות (וחצי שבת)!!! ועל כולנה סיום הש"ס!!!

זה אומר שהולך להיות כאן שמח... כל מסכת והאופי שלה... משהו פה מתעורר לחיים... ו... וכמובן!! אתה תחליט!! האם אני אעשה לביתי וארויח את בכורות, או ששוב אתרום איברים מגופי לטובת הבחירות???

הגזירה הזו הולכת להיכתב בר"ה הקרוב... זה מאוד קצת תלוי ברבש"ע והרבה תלוי ברצינות שלי ושלך!! זה תלוי עד כמה הפנמת את סגנון המסר שנכתב כאן... עד כמה אני קולט שחיים ומוות זה עניין אישי שלי... אני אחליט האם להחיות ולהנציח את החיים, או לקבור אותם קבורת חמור... **בא נחליט להסתער על תורת חיים!!!** ואני מבטיח לך שיש לך מספיק כשרון להבין... אחריותי שאתה יכול להבין מסכת בכורות וערכין... תשאיר את המשקעים מהעבר... ותסתער על תורת חיים!!! הגיע הזמן לצאת במלחמה על החיים!!! אני נחוש להציל לעצמי לכה"פ כל רגעי נצח בחיים מידי יום... אני נחוש להדוף באפס סובלנות כל מי שיחמוד להמית לי נתחים מהחיים... היהודים אף פעם לא היו פראיירים!! הם אף פעם לא הגישו את הלחי השנייה. הגיע הזמן לצאת בקרב על החיים... חיי עולם נטע בתוכנו...

השנה הקרובה לרוחניות... אבל שזה יהיה ממקום בריא... לא כ-סוס כפרד אין הבין...

אבל לא משנה... בין כך ובין כך!! מותר לבן תורה להבין את הנתנה תוקף ברמה אחת יותר מהעיתון... לדעת שהקטעים בנתנה תוקף ששם כולם בוכים וצועקים... זו ההקדמה!!! כי המקום שבו ר' אמנון ממגנצא בכה זה דווקא בהמשך... הוא הוא איזה עוצמה יש לי בידיים!! ואנא ה', רחמנות עלי... שלא אבזבז את זה... (משום מה לנו תקוע בראש שזה שפעם אנשים היו מתעלפים ב-קדוש אלול... למה היו מתעלפים?? כי פחדו... או איו... מי יודע מה יקרה השנה... האם אני אזכה להמשיך לאכול צולנט עוד רבות בשנים... או ח"ו הקב"ה כבר לא יפרגן לי עוד צלחת... נו... ואם ככה, אז למה אנחנו פחות מתעלפים מהם?? כי פחות בוער לנו לאכול צ'לונט...?!! אז זהו שלא!! כשיהידי פעם התעלף זה לא מרוב פחד למות... אלא מרוב פחד איך אני מגיע לשם!!! עם מה בדיוק!! מזה התעלפנו...)

מי שמאמר זה גדול עליו... יקבל שכר על הפרישה... הכל בסדר!! אף אחד לא צריך לסבול שיש לי שני הורים בשמים... העיקר תכבדו את ההורים...

בא נגיד את זה ככה: משום מה יש לנו רגש מאוד גדול לעצם החיים!!! (זה רגש נכון ואמיתי) אנחנו מאחלים אחד לשני מעומק לב שנזכה לחיות כמה שיותר הרבה שנים!!! אנחנו גם מאוד עצובים לשמוע על בן אדם שנפטר ל"ע... ולא הצליח לדחות את המוות בעוד כמה שנים... אבל הלאה... יופי, אתה חי, נו... מה עושים עם החיים האלו?? אז זהו!!! שלשרוף ולמחוק שנים שלמות מהחיים על שטויות?? **זה משום מה בכלל לא מזעזע אותנו!!!** אם אני אספר לך על בן אדם שדווקא לא מת בגיל צעיר!! הוא חי, אבל מבזבז את כל החיים שלו על כלום... זה יזעזע אותך? למה לא??? תחשוב שבבית קברות יש אנשים צעירים שנפטרו בגיל עשרים וזה עצוב... ולצידם קבור בן אדם בן תשעים שבזבז את כל החיים שלו על התיקים של ביבי... למה זה פחות עצוב?? מה ההבדל ביניהם?? למה התחושה הטבעית היא שמי שמת בגיל עשרים הפסיד יותר ממי שמת בגיל שמונים ובזבז את כל חייו ברשת?? למה מה שאני אומר עכשיו זה נשמע וורט מוסרי? למה השכל הישר לא מבין ככה??

אלא מאי?? זה שמת בגיל עשרים כמעט ולא הספיק לאכול פיצות!!! ואילו זה שמת בגיל שמונים... נכון שגם הוא לא עשה פה כלום!!! אבל לפחות הוא הספיק לדחוף פיצות ושוארמה לבטן... לפחות זה...

נו... אז מזה אנחנו כ"כ מרוגשים ב'ונתנה תוקף כי הוא נורא ואיום'??

זו הרמה שלנו?? תחליט!! אתה תחליט אם שם אתה אוהז!!

טיירע יידן... הגיע הזמן שכל אחד מאיתנו יוציא לעצמו עיתון עם תמונות עדכניות משלו על מה שקרה בשנה שעברה... כמה שעות שרפתי באתר הזה, וכמה בוואצפ הזה... כמה אנרגיות בזבזתי כדי לפרנס אחרים,

להבין ש-מי יחיה ומי ימות... זה לא בכביש... לא בחניקה ולא בסקילה... ה-מי יחיה ומי ימות האמיתי זה מי שעשה עם עצמו משהו ומי שלא!!!

שאמרתי... יהיה נתח מסוים שהפסדתי אותו... ועל מה?? על כלום!!! על סתם דמיונות...?? אז הנה... הבאתי לך כעת שתי מדגמים אבל אל תתקע בהם... קח את זה הלאה... לחיים הפרטיים שלך...

אתה מבין לבד שהדוגמאות שהבאתי עד כה, הם הדוגמאות העדינות, כי הלוואי והבזבזי זמן שלנו זה היה המשיגאסען של טראמפ... הבזבזי זמן היותר משמעותי שלי בחיים זה כל המשיגאסען שלי... תנסה פעם לעשות חשבון נפש כמה אנרגיות בזבזתי השנה לחשבן כל מיני אנשים... לעמוד בקצב החברתי של כל מיני שטויות שאני בעצמי לא מאמין בהם... לעשות דקדוק עניות מכל מיני דברים לא מהותיים... ובינינו... לא תמיד זה לגמרי באשמתנו!! כי אמנם נכון שיש תמיד בחירה... אבל יש גם סייעתא דשמיא, יש ארגז כלים שצריך זכויות בשביל לקבל אותה... ולמעשה זה מה שנגזר בראש השנה!! כן... מותר לבן תורה מרומם לעלות קומה ולקלוט שלמייעשה עיקר הגזירה של ראש השנה זה כמה סייעתא דשמיא אני אזכה לנצל את השנה הזו לעבודת ה' ולחיי נצח עם מינימום בזבזים וחטאים... ואני יכול להגיד לך שהיו שנים שהייתה לי סייעתא דשמיא מאוד גדולה למצות את הזמן לעבודת ה'... אבל זה היה כרוך בהרבה מרירות... זו הייתה שנה מאוד קשה, שעשתה אותי רציני בכת, ומאידך: זכור לי (ומסתמא לכל אחד) שנה אחת מאוד מאוד שלושה... היה לי מאוד נחמד... הכל היה רגוע... מה שנקרא בפאנאן... שנה פשוט מתוקה, ישנתי טוב... ו... ותכל'ס לא זזתי מילימטר... האם יש לי מספיק שכל להבין שאותה שנה מקסימה הייתה שייכת לספרי מתיים??

כי... כי מה עשיתי בשנה הזו?? אכלתי צ'לונט... אמרתי בדיחות... נקרעתי מצחוק... לא נאבד לי ארנק, לא הפסדתי את האוטובוס... נו... ו... וזהו?? הייתה שנה... מתה שנה?? האם אתה כשיר להבין ששנה כזו היא בגדר 'ספרם של רשעים'?? מי שהפסיד שנה בחיים על צלחות צ'לונט וקוגלים ו-15.000 בחשבון בנק זה לא סתירה שהוא הורשע בדין...

אבל מאידך!!! אף אחד מאיתנו לא מאחל לעצמו להיות צדיק... ושה יגיע ממערכת הפעלה של מרירות וסבל. לכן אנחנו מתפללים על שניהם!

זכרנו לחיים!!! ו... ו... וכתוב לחיים טובים!!!

זכרנו לחיים- נצחיים!!! (כפי שמוסיף השל"ה הק') בזכרנו לחיים אני מתפלל שאזכה לעשות משהו עם השנה הזו... שאזכה לנצל אותה לנצחיות... ומצד שני בסוף התפילה אני מוסיף ומתפלל שזה יגיע בקטע הטוב!!! שמערכת ההפעלה לא תהיה מרירית... שהקב"ה לא יצטרך לדפוק על שולחנות כדי 'לעודד' אותי להיכנס לרצינות... (כן... כל פעם שאתה שומע איזה אסון או חולה בסביבה הקרובה או כל דבר מזעזע אחר שזה בבית אחת מכניס אותך לרצינות, זה משהו שנגזר בר"ה ולא סתם אלא בספרם של חיים!! נגזר עליך שיהיה משהו שיזיז ויטלטל אותך לנצל את החיים) רק מה? אני מעדיף שהרצינות שלי לחיים תגיע משמחה וטוב לבב מרוב כל... כלומר: המצב האידיאלי ביותר שעובד ה' אמור להתפלל עליו... ש-אנא ה'... תזכה אותי לקחת את העניינים ברצינות ממקום של הבנה!! שמצד אחד אני אנצל את

שלחיך פרדס רימונים!!! הרימון הבודד שהסעיר את ירושלים בראש השנה.

מוצאי ר"ה בירושלים... כל העוילם בחצר בית יעזק משועשעים ומחויכים... כן... ב"ה הזה היה אירוע מאוד מעניין ומשעשע בירושלים!!! רימון אחד הצליח להסעיר את כל ירושלים... עוד יספרו על הר"ה הזה...

הכל התחיל מר' ידותון... מדובר ביהודי מתוק שיש לו המון אהבת תורה וכבוד לתלמידי חכמים... וכמידי שנה יומיים לפני ר"ה ר' ידותון מגיע עם ביכורי רימונים... הוא לא היחיד... יש עוד אלפים חוץ ממנו... סו"ס ערב ר"ה זה בדיוק העונה של קטני הרימונים והתמרים... וממילא העזרה מלאה בביכורי רימונים... אבל עדיין! הרימונים של ר' ידותון זה ליגה אחרת! מדובר ברימוני בדין!!! שמעת פעם על רימוני בדין??

רימון בדין זה מוצרס!!! כל רימון אבטיח!!! עסיסי!!! אדום!!! כל גרעין גרעין!!! בקיצור: בחיים לא תראה רימוני בדין סתם ככה בחנות ירקות... זה לא משהו שנמכר במשקל... גם לא ב-24 שקל לקילו... זה משהו שאתה יכול לראות אותו בחנויות לכלי כסף... מי שקונה דביה מספיק יקבל שי רימון בדין אחד בחינם... אולי גם אצל אחד מוכרי מחוזים מפוארים מעור עם כיתוב... שם אולי מצרפים רימון בדין אחד... מקסימום עוד חצי... שיראה כמו הרימון בכורות של החרדים) אבל ר' ידותון... ככל שמתקרב ר"ה הוא נכנס לאקסטזה של אהבת תורה... ולכן בשנים האחרונות הוא התחיל במנהג חדש, הוא מגיע כרגיל עם כמה עשרות רימונים בתור ביכורים!!! והם ניתנים לאנשי משמר כדין... **אבל זה הסיפור הקטן!!! כי הסיפור היותר רציני** זה שלאחרונה ר' ידותון מצרף איתו עוד ארבע משטחים ענקיים עם אלפי רימוני בדין משובחים... ואת זה משנעים היישר לחצר בית יעזק... ר' ידותון החליט לנדוב את זה לאורחים הרבים שמגיעים במשך הלילה לעדות החודש... סו"ס בליל ר"ה אוכלים סימנים!!! ור' ידותון טוען בתוקף: מי שטרח והלך מרחקים כאלו גדולים כדי להעיד עדות החודש... מגיע לו להגיד 'שירבו זכויותינו כרימון' על רימון בדין...

וכעת מתחיל הסיפור!!! ערב ראש השנה... ארבע בצהריים... כבר כל הרימונים עומדים בתצוגה מעוצבת בכניסה לבית יעזק... ולפתע מופיע רץ דחוף והזעיק את ר' ידותון... מה קרה?? אל תשאל... הגיע מברק מהפרדס, שלאחר שסיימו את כל הקטף... נכנס הארס הותיק לסקירה שגרתית בפרדס... ואז לפתע 'משהו' נעלם לו בפרדס... ומה שהתברר זה שבתוך הפרדס יש בלע"ר מאות עצי מאכל... אבל יש נטיעה אחת קטנה וסוררת ש... שהיא מוקפת בקוזות אדמה... (בתור סימן והיכר שזה ערלה!!! זה מיועד בעיקר לאלו שלוקחים בלי רשות... גם אם אתם לא מקפידים על גזל... לפחות לא תכשלו באיסור הנאה דערלה) ותכל"ס... אני מחפש את הסימון של הנטיעה ולא מוצא... בקיצור: אחרי שעה וחצי סו"ס מצאנו את הנטיעה!!! ו... ומה מתברר?? שגם ממנה קטפו רימון אחד (לא היה שם יותר מרימון אחד בשל) ותכל"ס... קרוב לוודאי שהרימון ערלה הבודד הזה התערב עם ככלל רימוני הבדין הכשרים... **ר' ידותון קיבל את המידע ו... והחזיר כסיד!!!!** ר' ידותון קיבל צמרמורת והתכנס בתוך עצמו... אך לו כמה דקות לקלוט את הממדים וההיקף העצום של הנדק!!!

לא היה הרבה זמן... עוד חצי שעה כניסת יו"ט... התכנסה ישיבת חירום במעמד ב"ד מסנהדרין... ור' ידותון הציג בפניהם את הנתונים ואז יצא הפסק המרטיט... שככלל הסחורה!!! כל אלפי הרימונים היוקרתיים, כככולם אסורים... ולא סתם אלא בהנאה... מה לעשות!!! רימוני בדין זכו לקבל מחז"ל את הקופלימנט שהם מז' דברים שחולקים חשיבות לעצמם כמו בעלי חיים שאם נתערב אפילו באלף לא בטלי!!! (ולכן למרות שבדרך כלל ערלה בטלה לכה"פ באחד ממאתיים... אבל רימוני בדין?? זה פירמה! שכל רימון בדין חולק מקום לעצמו!!! ואם יש רימון בדין אחד שברור לנו שהוא ערלה ונתערב, כל אלפי הרימונים שממתינים שם בחצר בית יעזק אסורים בהנאה) כולם נעצו עיניים חוששות בתגובה של ר' ידותון!!! אבל ר' ידותון הפתיע בחיוך ואמר: הנה!!! הגיע ר"ה!!! יש לי כעת את הזכות להמליך את ה' ואם ה' רוצה שאני אאבד במו ידי 2000 רימוני בדין... הנני!!!

הגיע ליל ראש השנה... תוך שעה וחצי כבר התחילו להופיע העדים הראשונים, ותוך שעתיים וחצי כבר הייתה נהירה של עשרות אלפים... השלחנות נפתחו וסעודות גדולות עושים להם... והגיע השלב של הסימנים... וכולם כבר מחכים לרימוני בדין האהובים שהתרגלו אליהם מהשנים הקודמות...

ו... ור' ידותון הסתובב בין השולחנות והתנצל... תבינו... גם השנה השתוקקתי להביא רימוני בדין כפי שאתם רואים, אבל קרה משהו מצער... והיום ר"ה!!! יש לי את הזכות יחד איתכם להרבות זכויות עם רימוני בדין משובחים שמחר בעז"ש בערב אנחנו נעשה פה הדלקה ונשרוף את כולם ונזכה להרבות זכויות לא בסימנים אלא בפועל בזכות הנאמנות לחז"ל שרצונו ית' שנשמע בקולם!!!! העוילים נפעמו מהדברים... ר' ידותון פשוט סחף את הציבור... רבותי: מה יכול להיות יותר נשגב מלהביא בער"ה ביכורי רימונים למקדש?? זה לשרוף ביכורים במוצאי ר"ה כי כך גזרה חכמתו ית', ע"י תקנת חכמים... היו שם ריקודים עד סוף הלילה אבל כצפוי... מתוך מגוון האנשים שהגיעו לעדות החודש... יש גם אפושטע יידן... והגיע יהודי שאצלו הסימנים של ר"ה זה יהרג ואל יעבור... והוא היה בלחץ להשיג רימון! אז ניסו להסביר לו שערלה... והתערב וכו'... אבל זה היה 'יותר מיד' בשבילו... אין לי זמן עכשיו לערלה... אני צריך רימון לסימנים!!!

והיה שם גם את זונדל... יהודי פשוט שלא הצליח להירגע... מה... ככלל הסחורה הזו הולכת לפח בגלל רימון אחד? אתם יודעים מה זה רימוני בדין...? עם רימון אחד כזה הצלחתי לשחד את הקסדור הרומאי שלא יסגיר אותי לכלא עשר... ור' ידותון הסביר לו... כן... אני יודע... אוהו אני יודע מה זה רימוני בדין!!!! אבל אתה יודע מה זה לשמוע בקול חז"ל? אבל היהודי עם הסימנים לא הצליח להירגע... (הוא מצידי בטוח שאם לא יהיה לו רימון בליל ר"ה הוא לא ישלים את שנתו) והוא התייעץ בשקט עם כמה שמבינים ב'איסור והיתר' והם אמרו לו: שאם מישהו פותח את הרימונים והם כבר לא שלימים... אז זה כבר לא חשוב, ואז זה כבר כן מתבטל באחד ומאתיים... ואז באמצע הלילה... כשכולם שרו בהתלהות הוא הלך כולו חדור קנאות (שלא להפסיד מנהג ישראל) ופיצח בזריזות מאתיים רימונים... ואז הוא הופיע כולו גרשות קודש ואמר: רבותי: עשיתי 'עבויידת הביטול' וכעת יש לי 'רבו זכויותינו כרימון' להתברך בברכת השנים... ניתן להתכבד... בהתחלה כולם היו בהלם!!!! ואז מהר מאוד נישאו אליו שלוחי בית דין והודיעו לו חגיגת... ר' זונדל... טעית בחישוב! לא הרבית לעצמך שום זכויות! כי קי"ל שאין מבטלין איסור לכתחילה, ומי שעבר ובכל זאת ביטל... זה אמנם מותר לאחרים אבל חכמים קנסו אותו ש-לו זה אסור!!!! אז מה שבטוח: לך לא הרבית שום זכות... ואדרבה... לכולם היה זכות ששמעו לחז"ל ואת הזכות הזו אתה הפסדת במו ידיך... ואילו מהרימון אין לך רשות להשתמש... אבל לאחרים כן... בבקשה... רבותי: מי שרוצה להגיד 'שירבו זכויותינו', וכאן הייתה הפתעה... אף אחד לא הסכים!!! ר' ידותון הצליח כ"כ לסחוף ולרומם את העוילים... אף אחד לא רוצה להפסיד את הירבו זכויותינו של הזכות לפרוש מאיסור דרבנן!!! חביבים דברי סופרים...

תכל"ס... כעת מוצאי ר"ה... הסיפור הספיק להתפרסם בירושלים... וכעת אלפי אנשים נוהרים לחצר בית יעזק לקראת מעמד השריפה... (מה שכן, הגיעה בקשה מב"ד לעשות את השריפה במקום נמוך, כי בליל ב' בחודש, יש כאלו שעלולים לחשוב שזה משאות) וכעת הגיע השמועה שהכה"ג מאוד התרגש מהמעשה והודיע שהוא רוצה להשתתף במעמד השריפה (למרות שמחר בצהריים הוא כבר אמור לפרוש לז' ימים) ואכן אלפי אלפי רימוני בדין... שמוערכים בקרוב למיליון שקל הושלכו היישר לדליקה בניגוני דבקות ג'נ נעול אחותי כלה... שלחיך פרדס רימונים וגו'...

ניתן לרכוש את החוברת לנשים!!!
ה'מחזור' האהוב לר"ה לאמהות הצדקניות
שמבלות בגינה בדמעה בשליחותם עם הילדים
בשעת התקיעות.

מתורגם גם לאידיש ואנגלית...

להלן מוקדי המכירה מבית 'אז נדברו'

ירושלים:

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

ניה יעקב - 054-8500615

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמן - 053-4162979

אלעד - רחוב ר' יהודה הנשיא 81 - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלילות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

רח' הרב קוק/ הרצוג - 0527603814

אזור גן ורשא - 0534166085

פרדס כץ אבוהצירא - 0548494663

פרדס כץ ביי"ט אילת השחר - 0548578226

חדש יכרון יעקב: 054-8439757

חיפה: חדש! גולדמן 054-8423047

נו"ש: זלושינסקי 0527121693

טבריה - 054-8441354

טלו סטון - קפלן, הר"ף 6 ק"ג - 052-7688584

כרמיאל - 0527136165

מודיעין עילית: קצות החושן 14, - 052-7174781

חפ"צ חיים 14 - דרבקין - 0527634753

גרין פארק - 0527644795

חדש גוף הגליל: הר יונה ג' - 053-4118642

נתיבות - רח' הרב גרשנוביץ - 0527644737

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) 0504124235

צפת - 052-7181828

רכסים - 054-8415410

רחובות - 0583298126

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

ניתן לקבל את החוברות גם בשליחת בקשה למייל
הרשום בעמוד הראשון.

בברכת כתיבה וחתימה לכל המפיצים...

וענה טובה ומבורכת לכל הקוראים

ואם מי שלא

בימים הקרובים תתקיים מכירה של כל
ספרי וחברות מבית אז נדברו בישיבת מיר
(חדר כביסה)

אבאלה... כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה וכו'...

כצפוי... היו כמה שהתקשרו אלי מבוהלים... מה קרה?? היו כאלו שטורחים בימים אלו לזרוע פחד ובהלה שכל פעם שר"ה חל בשבת ולא תקעו... אח"כ הייתה שנה קשה... נו... מה עושים שהשנה לא תהיה רעה? אמרתי לאותו אחד: אם בשנת תשפ"ד שר"ה חל בשבת... היות ולא תקעו אז אח"כ הגיע הטבח בשמחת תורה, והרי מי גזר את זה? בורא עולם!! אם ככה זה אומר שכנראה לא היה בסדר שלא תקעו בשופר... אם ככה, אז מה הבעיה... אותי חינכו שיש כזה דבר לחזור בתשובה... ואי לכך ובהתאם לזאת: אני מכריז בזאת שהשנה בר"ה שחל בשבת, אני מתכנן לתקוע בשופר!! אה... מה דעתך? רוצה 'זמני תקיעות'?? **לא לא!! חס ושלום!! אסור!!** אסור השנה לתקוע בשופר... למה? כי אסור... מי אמר שאסור?? בורא עולם!! הוא הורה לנו לשמוע בקול חז"ל שאסרו לתקוע בר"ה שחל בשבת... אה... בורא עולם הורה לנו כך...!! אז למה מגיע לנו עונש שעשינו בדיוק מה שהוא אמר?? אה...

שאלתי פה שאלה!!! האם למישהו יש תשובה על השאלה שלי??

בורא עולם הורה לי בר"ה תשפ"ד לא לתקוע בשופר!!!! שמעתי בקולו... לא תקעתי!! ומה התוצאה?? השביעי באוקטובר!! ועל מה?? שעשיתי בדיוק מה שהוא אומר...!!?!?!? **נו... תגיד לי: זה תקני? זה הגון??**

(תבין: מילא היית אומר שהקורונה ואירועי שמחת תורה זו הנהגת היחיד והקב"ה עושה כל מיני דברים שאין לזה שום קשר למעשים שלנו לא לטוב ולא למוטב... עם זה אין לי בעיה, זה נקרא הנהגת היחיד... אבל להגיד שה' גזר שנה קשה מצד הנהגת המשפט, כ"י...! כי עשינו רצונו ולא תקענו בשופר ולכן 'מריעים לה בסופה'... ראתי מלך אוהב צדקה ומשפט שנותן דוח"ת לאזרחים החוקיים שלו שפעלו בדיוק לפי ההוראות שלו?)

מי שככה חושב על בורא עולם... מסתגל להמליך אותו??

מי שכזה חוסר אימון יש לו בבורא עולם יכול להגיד 'לכל מאמינים'??

אז הנה!! אנחנו שוב חוזרים לאותה נקודה של חוסר אימון!!

לחשוב ככה על בורא עולם זה לא יהודי!! ואין לי דרך איך לשכנע כזה אחד להתגייר... זה אימון בתחתית השפל... עד כאן מטח רדיות!!

אבל רגע רגע... תרגע... אל תסמיק... זה בסדר... אל תרגיש לא נוח... כולנו באותו בוץ... תאמין לי שגם אני!!! (ובדיוק בגלל זה אני כ"כ חם ובוזר בנושא הנרחב הזה, ולכן כתבתי חוברת שלימה 'הלוך להרגיע' בעניין זה) גם אצלי מתחוללת המערת שדים הזו... אוי אוי רבש"ע... שוב מלכדת אותנו?? מצד אחד אתה לא מרשה לתקוע, ומצד שני 'כל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה'? כן... המחשבות האלו מוכרות... והגיע הזמן שנשאל את עצמנו את השאלה שמרן הרב שך זי"ע"א שאל בנאומו המפורסם נגד הקיבוצים. הרב שך שאג מנהמת לבו **במה אתם יהודים!**

גם אנחנו צריכים לשאול את עצמנו, אם זו רמת האימון שיש לנו בבורא עולם... **אז במה אנחנו יהודים??** או יותר נכון... מי כבר נשאר לבורא עולם?? מי כן יתן בו אימון?? איזו כלה כן תסכים להיכנס איתו לחדר יחוד מתוך אימון שהוא לא הולך להחטיף לה שם מכות בלי סיבה??

ולכן חס וחלילה חס ושלום!!! הם מלהזכיר!!!

אם הייליגער באשעפער אמר שהשנה לא תוקעים בשופר!!!! שום דבר רע ה' לא יזמין לי בעקבות זה!! למה?? **כי עשיתי מה שצריך!!!** והקב"ה הגון!! והוא לא הולך להעניש את מי שעשה את רצונו!!! וזה חייב להיות ברור כביעתא כבותתא וזהו!!! עקרונית אני אמור לעצור כאן, כי אין צורך להסביר עוד מילה אחת בנידון... כי אין אופציה לחשוב אחרת!! (כלומר: איך צורך להסביר, לא איך זה מסתדר עם חז"ל ולא איך זה מסתדר עם העובדות) אבל רק בשביל לשבר את האוזן... סו"ס כדי להפיס את לבו השבור של ידידי המבוהל מהעובדה שבשנת תשפ"ד לא תקענו בשופר וקרה מה שקרה... אז סליחה על הביטוי... אבל מי שקצת זוכר... בשנת תשפ"ד לא רק ראש השנה חל בשבת... **היה עוד!!!! עוד יום אחד שחל בשבת**... תן נחוש איזה יום?? ההוא שמחת תורה!!!! גם הוא חל בשבת!! ו-99% ממי שהיו שם בזירה היו מחללי שבת גמורים! **אז מה אתה רוצה??** ואילו אותם אלו שבאותו ר"ה לא תקעו בשופר בגלל שבת... לא נפלה משערת ראשם ארצה בזכות השבת!! **אז מה אתה רוצה??** סו"ס הרי לא סתם לא תקענו בשופר באותו ר"ה... לא תקענו כי- כן תקענו בעצם השמירת שבת שלנו!!! ומי שתוקע בשמירת שבת... אז תקיעת **שבת** שומרת עליו ו... והיא שמרה!!!! **אז מה אתה רוצה??**

רק מה כן?? יש בכל זאת הבדל אחד בולט ומשמעותי בין ר"ה רגיל לר"ה שחל בשבת... שבר"ה רגיל יש לנו מבצע חד פעמי!! אתה לוקח שופר ואתה עושה טו טו טו... וזהו... לחצת על הבר קוד האלוקי ובבת אחת נפתחים שערי רחמים... ואשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון... אבל בר"ה שחל בשבת. השופר הוא קצת יותר מסיבי! אנו לא תוקעים בשופר... אנו תוקעים בערכים הרבה יותר מערכתיים!! ג'! אפשרויות:

- א. אנחנו תוקעים ב-הכנעה לחכמים שכך גדו עלינו!!
- ב. אנחנו תוקעים ב-חובת ערבות שיש לנו לכל יהודי...
- ג. אנחנו תוקעים ב--שמירת שבת שלנו בקטנות...

אבל המכנה המשותף בין כולם שאנחנו תוקעים!!!! (המלצה שלי: תבחר את אחד מג' ערכים אלו... קח אותו כנושא לחיזוק ושטייגן לאורך השנה הבעל"ט... עצה טובה קמ"ל) אז הנה... זה ההבדל!! אם בכל ר"ה הוצאנו שופר מהבויידים, תקענו ומיד החזרנו לבויידים עד שנה הבאה. אז השנה אנו תוקעים עם שבת קודש ושבת זה לא משהו ששוכב בבויידים... זה השבת הזו שאנחנו הולכים לתקוע איתה כל שבוע מחדש ב'לכו נרננה'... בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'... ואנחנו מביעים נכונות להמשיך לתקוע איתה לאורך כל שבתות השנה הבעל"ט... אז בעוה"י, בשנת התשפ"ד השופר של שבת קודש הופיע ג' שבתות לאחמ"כ ו... ו... והוא חולל גינוחי גנח וילולי ליל... אבל היללות האלו לא הופיעו בשום בית כנסת שלפני שלוש שבועות, **לא!!** לא תקעו שם בשבת כי... כי... כי שבת היום לה'...

עכשיו בינינו: מה שאמרתי עכשיו... די קשה להוציא מהפה... כי מי אני שאומר שהטבח בשמחת תורה קרה כי ה' העניש על חילול שבת... ואני גם לוקח בחשבון שיהיו כאלו שיתרתחו עלי, מי אתה שנהיית הדובר של הרבש"ע... מאיפה אתה יודע להגיד שזה קרה בגלל חילול שבת?? אז נכון!! מי שיתעצבן ויעיר לי על זה, אני מקבל מראש את התוכחה! **אבל מה יכול להיות יותר גרוע** מלהגיד שבטבח בשמח"ת קרה כי ה' העניש על חילול שבת? מה כבר יכול להיות יותר מעצבן מכזה משפט? להגיד שבשמחת תורה ה' התכוין להעניש את מי **ש-כן!!! כן שמר את השבת** שלפני ג' שבועות ולא תקע בשופר ע"פ ההוראות של ה'!!!! אה... מה נראה לך יותר צורמני?? מה יותר עקום??

אז זהו!! שהגיע הזמן שנשאיר טיפ טיפה כבוד גם לבורא עולם!!!

שיים לב: את כולם אנחנו מכבדים, על הנרצחים מהמסיבה ברצועות אסור לדבר, כי הם נהרגו על קדה"ש, הם נמצאים בהיכלות הכי גבוהים, אבל להגיד שהרבש"ע עשה את זה למי שעשה את רצונו?? עם זה אין לנו בעיה!! היד שלנו מאוד קלה על ההדק ללכלך ולהותיר אדמה חרוכה ותחושת חוסר אימון לכל מי שעושה רצון ה'... שאתה תהיה הכי בסדר עם הרבש"ע, ובסוף הוא יעניש אותך למרות שעשית הכי טוב... (אגב: זה לא סתירה שברגע שהם נהרגו על קדה"ש נתכפר להם הכל כפי שמבואר בשע"ח)

ואי לכך ובהתאם לזאת!! אני רוצה לנצל את הבמה הזאת ולהכריז את הקבלה שלי לשנה הקרובה!! (אני אומר ברבים כדי שיהיה לי מחיב) ובכן: אני מקבל על עצמי בלי נדר!!!! שבמוצאי שביעי של פסח הקרוב... שעתיים לאחר צאת החג, אני הולך בל"נ למכולת הקרובה וקונה חמץ שנמכר לנכרי כדיון!! **הנה!! זו הקבלה שלי!!** אה... מה הקשר בירה נשר??

איך פתאום קפצתי מראש השנה למוצאי שביעי של פסח?

אז אני אספר לך: אני עד היום הקפדתי להימנע מלקנות חמץ שנמכר לנכרי... למה? כי יש לי נערווען מחמץ שעבר עליו הפסח... מה הבעיה בזה?? אז ככה: האמת היא שאין בעיה!! מדאורייתא חמץ שעליו הפסח מותר... רק מה? **חכמים קנסו!!** חז"ל קנסו את אותו חוטא שהתעצל ולא ביער חמץ... שהחמץ שלו אסור גם לאחר פסח...

וכאן מגיע החזו"א וטוען טענה פשוטה: אני לא מבין: עומד לפנינו בעל מכולת, יהודי תם וישר וירא אלוקים, בערב פסח הוא הלך לרב ברצינות ובאחריות ושאל את הרב: מה אני צריך לעשות... והרב ענה לו: תמכור אצלי את החמץ... ואותו יהודי ירא ושלם עשה לפי ההוראות של השו"ע, הלך ומכר את החמץ כדיון... והנה!!!! הגיע מוצאי פסח ו... הופ!! אני לא רוצה לקנות ממנו... למה? לך תדע... אולי... אולי מגיע לו קנס של חמץ שעבר עליו הפסח... צועק עלי החזו"א: סליחה אדוני!!!! **יהודי שעשה בדיוק מה שצריך ע"פ הלכה לא מגיע לו קנס!!** יתהפך העולם!! גם אם נניח שבעוד 40 שנה יתברר שהגוי היה בכלל יהודי והמכירה בכלל לא חלה... זה לא משנה... כי קנס?? קנס לא מגיע למי שעשה כדיון. ככה החזו"א טוען ביושר ובצדק!! **נו... החזו"א הצליח לשכנע אותי?**

לא!! עדיין כל מוצאי פסח מחדש יש לי נערווען... מה הנערווען שלי??

שעדיין!! אולי גם ליהודי שסעע לפי החוק!! אולי גם לו מגיע דו"ח למרות שהוא נסע לפי כל כללי וחוקי התורה... אז הנה!!! כעת הגיע הזמן לעשות תשובה!! ולעשות סוף לעציות הזה!!! במוצאי שביעי של פסח הזה אתה תראה אותי אוכל בורקס עסיסי שהבצק שלו נמכר לנכרי כדיון!! כי נכון, החמץ... אולי חז"ל עבר עליו הפסח... אבל יהודי?? על יהודי לא עבר הקלח!!! יהודי לא מופקר לקנסות ועונשים על שהוא עשה מה שנכון... **את העלילת דם הזו אנחנו נחוששים ביחד לסקל!!** ואנחנו נרשר את זה בכוחות משותפים... (תקבל על עצמך להצטרף למאבק הקריטי הזה) ואנא ממך... אם אתה מזדהה עם הקבוצת סיכון הזו, תקבל על עצמך לפעול במודעות בנושא המזעזע הזה... לעשות סוף לקצר הזה בינינו לבין ה'...

יהודים יהודים!!! בא נחליט בר"ה הזה שאנחנו מוציאים את השולחן ערוך וספרי היראה מהארון... מבחקים אותם חזק חזק!! ותננים להם את מלא הגיבוי... מקבלים על עצמנו להיות מחויבים לחוקי התורה ולהיות אנשי חוק!! וזהו!!! מכאן ואילך אני משוריין ומעוגן בחוק!! אני בממ"ד!! חוק התורה יגונן עליו... במילים אחרות קוראים לזה: תורה מגנא ומצאל!! כי כל עוד אתה עושה בעבודת ה' מה שאתה רוצה לפי הרגשות אתה חי בסיכונים... אין לך שום ביטוח... אפילו לא ביטוח חובה, אבל ברגע שנדבקת לרצון ה'! יש לך ביטוח משלים!!! **ולא זו בלבד... אלא אפילו אותו יהודי רשע** שהדביק פת לתנור בשבת במזיד והתראה... ועקרונית הוא כבר התחייב סקילה... אבל בשניה האחרונה!!! רגע לפני שקרמו פניה בתנור... הוא תפס את עצמו... רגע... לא מתחשק לי להיסקל מחר בבוקר... ולכן הוא רץ מהר מהר להביא מרדה כדי לרדות את הפת מתהנור רגע לפני שזה יגיע לשיעור אפיה... ואז לפתע חז"ל תופסים לו את היד!! סטופ!! לא לא!! אל תרדה את הפת!!! מה... אתה לא יודע שתקיעת שופר ורדיית הפת הם צמד חמד!! על שניהם נאמר: 'חכמה ואינה מלאכה' רק מדרבנן אסור לרדות פת מהתנור...

אותו רשע מנסה להתנער מחז"ל... סליחה חז"ל... תעזבו אותי... זה החיים שלי... אם אני הרגע לא רודה את הפת... הלך עלי... מחר סוקלים אות... מה חז"ל עונים לו? לא לא!! תהיה רגוע... אם אתה כעת תשמע בקולנו ולא תרדה בגלל ההוראה שלנו! אנחנו פורשים עליך חסות!!!! אתה לא תהיה חייב סקילה... אנחנו נעדין שעשית את זה בהוראתנו ולכן אתה פטור מסקילה, למרות שעשית מלאכה גמורה... כן!! ככה אומר תוס' בפירוש (שבת ד. ד"ה קודם שיבא) אתה קולט? ג' גם רשע גמור שכבר חילל שבת במזיד, שיכול בדקה ה-90 להיפטר באמצעות איסור דרבנן, לרבנן יש גב לומר לו: עזוב!! שמע בקולנו, ולא יקרה לך כלום!!

אז זהו!! צריך לדעת שכשיהודי עושה מה שצריך ע"פ תורה הוא משוריין!! מאובטח!! הוא בדיים טובות...

(רק מה? מול הנהגת היחיד אין לנו גישה... אבל מצד הנהגת המשפט הוא מסודר!! סו"ס ר"ה זה נטו הנהגת המשפט!! היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים!) מצד הנהגת הדין והמשפט כל עוד אתה צמוד להוראות של התורה... אתה צח כשלג!! **וזה צריך להיות מאוד מאוד ברור!!** ומי שחושב אחרת הוא התבלבל בין יהדות לג'ונגל... ועל זה אנחנו צריכים לחזור בתשובה!! על הטשטוש והחוסר אימון שיש לנו במרחב הכי בטוח והכי יציב שנקרא דרך התורה!!!! בר"ה זה קח שולחן ערוך! תחבק אותו חזק ותבטיח לה', אני מתחייב לקבל הוראות משו"ע ומכאן ואילך גם אם במשך השנה יתפתח איזה ויכוח בנוי ויכרע בבירור שש"ע ח"מ זכותך לעמוד על שלך, אז גם אם השכן יקפיד עליך, וירעיף עליך קללות וחרמות ויעשה עין הרע, פולסא דנורא... אתה יכול לישון רגוע, כי אתה מעוגן בחוק!! ובאותה מידה אם יש תקנת חז"ל או דינא דגמ' שהחלטת לצפצץ עליו... אתה בבעיה!!!

רק מה? יטען מי שיטען: שאחרי הכל קיי"ל שצריך גם להיות 'מעביר על מידותיו?? כן!! מעביר על מדותיו זה נכון... אבל רק למי שכבר עושה מה שצריך... אבל מי שאין לו טיפת אימון בלעשות מה שצריך... אז בינינו... הוא חשוד בלפסס גופי תורה גמורים... כזה אחד צריך בראש ובראשונה בלהפסיק לפחד לעשות את מה שנכון לעשות! כולל מה שמוותר ע"פ רשות. קודם שיפנים ששו"ע הוא מרחב בטוח שמשתלם לברוח אליו... ואח"כ יתפנה לתוספי תזונה כמעביר על מדותיו... ודו"ק היטב...